

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componentă:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, avocatul Mazur Svetlana în interesele inculpatului, avocatul Ostavciuc Dinu în interesele părții vătămate Voroneț Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ibrian Vasile *****

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 06.10.2017 - 02.02.2018;

2. Instanța de apel: 26.02.2018 - 29.05.2018;

3. Instanța de recurs: 30.07.2018 - 26.09.2018.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 02 februarie 2018, Ibrian Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul angajării persoanelor în câmpul muncii sau alte activități conexe pe un termen de 3 ani.

Privitor la cheltuielile de judecată legate de extrădarea inculpatului din Federația Rusă în sumă de 21 014,34 lei – a fost dispusă trecerea în contul statului.

Privitor la documentele personale: pașaportul ucrainean, titlul de călătorie eliberat de autoritățile Republicii Moldova și titlul de călătorie eliberat de autoritățile Republicii Ucraina, a fost dispusă restituirea lui Ibrian Vasile după intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Voroneț Veaceslav privind încasarea de la inculpatul Ibrian Vasile a prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei pentru fiecare din avocați- admisă parțial.

A fost dispusă încasarea de la Ibrian Vasile în beneficiul lui Voroneț Veaceslav prejudiciul moral în sumă de 45 000 lei, în rest acțiunea civilă în partea încasării sumei restante a prejudiciului moral și cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei pentru fiecare din avocați – respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că, Ibrian Vasile, în perioada lunilor iulie- septembrie 2013, aflându-se în mun.Chișinău, pe str.Calea Orheiului, în scop de profit, intenționat, urmărind scopul traficului de ființe umane pentru cerșetorie, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea de angajare la un lucru bine plătit în Ucraina, precum și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale (starea socială, materială și familială grea, precum și lipsa surselor materiale de întreținere), l-a recrutat pe cet.Voroneț Veaceslav. Ulterior, în vederea atingerii scopului său infracțional, Ibrian Vasile a organizat transportarea victimei Voroneț Veaceslav la locul de destinație, perfectându-i din cont propriu pașaport al cetățeanului Republicii Moldova și la 05 septembrie 2013 l-a transportat cu automobilul de model „Mercedes Viano”, cu numărul de înmatriculare C PV 552, prin punctul de trecere al frontierei Republicii Moldova Basarabeasca-Serpnevo, în or.Kursc, Federația Rusă. Ajungând în țara de destinație, Ibrian Vasile l-a adăpostit pe Voroneț Veaceslav într-un apartament din or.Kursc, Federația Rusă, unde acționând cu scopul privării părții vătămate Voroneț Veaceslav de posibilitatea de a reveni în Republica Moldova, i-a confiscat acestuia pașaportul național, iar apoi prin amenințare cu aplicarea violenței fizice și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, în scopul întoarcerii unei datorii, a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia a fost motivată prin suportarea cheltuielilor pentru drum și perfectarea pașaportului pentru Voroneț Veaceslav, l-a impus pe ultimul să cerșească pentru Ibrian Vasile până luna decembrie 2013, toate sumele bănești fiind însușite de către Ibrian Vasile.

2. Sentința a fost contestată cu apeluri de către:

- *avocatul Babără Angela în numele părții vătămate Voroneț Veaceslav*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei decizii noi, prin care Ibrian Vasile să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.165 alin.(2) Cod penal din motivul că, instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, iar concluziile expuse în sentință sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, totodată, au fost eronat aplicate normele de drept material și procedural.

- *avocatul Ostavciuc Dinu în interesele părții vătămate Voroneț Veaceslav*, care a solicitat casarea sentinței din motivul că prima instanță eronat i-a schimbat învinuirea inculpatului în una mai blândă, fapt ce l-a determinat să accepte judecarea cauzei în procedură simplificată. Iar procurorul, la 29.09.2017, fără a avea probe suplimentare, suficiente, fără nici un temei juridic, a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Ibrian Vasile în baza art.165 alin.(1) Cod penal, deși, la

materialele cauzei există probe că inculpatul a fost traficant de două sau mai multe persoane, or, chiar din start, urmărirea penală a fost pornită în baza art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal, astfel, prin modificarea învinuirii, părții vătămate i s-a încălcat drepturile garantate, în special, dreptul la un proces echitabil. A mai indicat apelantul, că ținând cont de faptul că Voroneț V. este invalid de gradul I, procurorul era obligat să înainteze învinuirea în baza art.165 alin.(2) lit.g) Cod penal, or partea vătămată nu se putea mișca fără ajutor, nu putea să-și satisfacă necesitățile fiziologice fără ajutor altei persoane etc.

Apelantul a menționat că, judecata s-a efectuat în baza doar a unei învinuiri, deși în ședința de judecată s-au aflat în fața a două învinuiri, care nici una nu a fost anulată, și anume a învinuirii din 07.08.2014 în baza art.165 alin.(2) lit.d) Cod penal și învinuirea din 29.09.2017 în baza art.165 alin.(1) Cod penal. Astfel, apelanții nu sunt de acord cu admiterea cererii privind examinarea cauzei în baza art.364/1 Cod de procedură penală.

-instanța de judecată trebuie să fie imparțială și obiectivă, fără a fi părtinitoare și să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele din dosar, iar în cazul în care constată ilegalități – să intervină potrivit legii, adică să anuleze ordonanța procurorului de punere sub învinuire.

-inculpatul, solicitând examinarea cauzei în baza art.364/1 Cod de procedură penală, trebuia să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a tuturor probelor administrate la etapa urmăririi penale, însă aceste condiții nu au fost respectate, iar inculpatul nu a recunoscut faptele și probele indicate în rechizitoriu;

-declarațiile părții vătămate vin în contradicție cu declarațiile inculpatului, iar în cadrul examinării cauzei s-a constatat că inculpatul nu a făcut declarații potrivit probatoriului din dosar, respectiv nu întrunea condițiilor corespunzătoare, prin urmare, instanța contrar prevederilor legale și recomandării Curții Supreme de Justiție privind examinarea cauzelor în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, i-a acceptat cererea respectivă;

-nu corespund realității circumstanțele, precum, că deși a fost citată legal, apărarea părții vătămate nu a participat în ședință, în sensul dat indicându-se că la 15.12.2017 apărarea a depus o cerere prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată pentru o altă dată, după 26.12.2017, excluzând ziua de 28.12.2017, însă instanța nu a ținut cont de această cerere, și intenționat a numit examinarea cauzei pentru ziua de 19.12.2017, fiind anunțat telefonic, iar la 18.12.2017, apărarea părții vătămate a depus o altă cerere motivată prin care a solicitat amânarea ședinței din 15.12.2017, însă, după cererea dată și cea de reluare a cercetării judecătorești pentru examinarea cauzei în procedură generală, instanța nu i-a mai citat pentru a participa la ședințele de judecată. Astfel, apărarea consideră că a fost lipsită arbitrar de dreptul de a pleda în dezbateri judiciare, de a înainta cereri, de a face obiecții, precum și alte drepturi prevăzute de lege;

-de către procurorul în PCCOCS, Barbalat Nadejda, care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării și stabilirii pedepsei din motivul că o consideră ilegală și neîntemeiată în partea respingerii solicitării privind încasarea de la Ibrian

Vasile a cheltuielilor suportate de stat urmare a extrădării acestuia din Federația Rusă.

-în textul sentinței, instanța de judecată indică doar asupra aflării la întreținerea inculpatului a 3 copii, iar careva alte circumstanțe atenuante pentru stabilirea pedepsei închisorii în limita minimă prevăzută de lege, nu sunt indicate.

-în ipoteza stabilirii circumstanțelor atenuante, la stabilirea pedepsei, instanța trebuia să indice în sentință și să stabilească impactul acestor circumstanțe, în condițiile art.75 Cod penal la stabilirea pedepsei.

-consideră că instanța greșit a apreciat lipsa antecedentelor penale, or existența unei sentințe de condamnare, chiar și nedefinitive, este o circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului. Mai mult, inculpatul s-a eschivat de la organele de urmărire penală și de instanța de judecată;

-instanța trebuia să aprecieze corect circumstanțele în care s-a produs traficearea și exploatarea lui Voroneț V, acesta fiind invalid de gradul I și fiind dependent totalmente de traficantul său, constatând cinism deosebit, cu care acționa inculpatul Ibrian V.;

-sentința în partea neîncasării cheltuielilor judiciare pentru extrădare urmează a fi casată, or, cheltuielile judiciare în procesul penal sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal din care fac parte și cheltuielile în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, care se plătesc din sumele alocate de stat, iar conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat și trecute în contul statului;

-de către avocatul Mazur Svetlana în interesele inculpatului Ibrian V., care a criticat sentința în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră, susținând că instanța de fond nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO, nu s-a expus din care motive nu a aplicat prevederile art.90 Cod penal sau pedeapsa non-privativă de libertate.

-de către avocatul Bîtcă Andrei în interesele inculpatului Ibrian Vasile, care solicitând aplicarea în privința inculpatului a suspendării condiționate a executării pedepsei, a invocat că inculpatul nu este de acord cu soluția instanței de fond în partea respingerii solicitărilor privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, precum și stabilirea unui quantum prea mare al prejudiciului moral ce urmează a fi suportat;

-instanța de fond nu a stabilit existența circumstanțelor agravante în privința inculpatului, totodată, inculpatul și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminată și cauza a fost examinată în procedura simplificată.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe:

Instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Ibrian Vasile, luând în considerare că acesta a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art.165 alin.(1) Cod penal, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură penală, a fost dată apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, fiind dovedită vinovăția inculpatului de *traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, pentru cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.*

Cu referire la motivele invocate în apelurile declarate de către avocații Babără Angela și Ostavciuc Dinu în numele părții vătămate Voroneț Veaceslav, care în esență exprimă dezacordul cu sentința primei instanțe asupra procedurii de examinare a cauzei penale, menționând că examinarea urma a avea loc în procedură generală și nu în procedură simplificată, instanța de apel a reținut că este de acord și preia concluziile relevate de către instanța de fond cu referire la criticile avocaților în interesele părții vătămate, care în esență invocă vicierea procedurii de examinare a cauzei în conformitate cu prevederile art.364/1 Cod de procedură penală, manifestată prin calificarea incorectă de către organul de urmărire penală a acțiunilor inculpatului, și reiterează în acest sens că potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, instanța nefiind în drept să indice procurorului sau să-l oblige să modifice învinuirea conform procedurilor prevăzute la art.326 Cod de procedură penală, iar procurorul din inițiativă proprie o astfel de cerere nu a înaintat. Mai mult, instanța de apel a stabilit că prezentarea de alte probe decât cele existente la dosar nu a fost solicitată de părțile vătămate.

Alegațiile invocate în apelurile declarate în interesul părții vătămate, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, iar aprecierea și încadrarea juridică a acțiunilor persoanei, punerea sub învinuire a persoanei vinovate de comiterea unei fapte prejudiciabile este o prerogativă exclusivă a procurorului, pe care ultimul o face în baza propriei convingeri, reieșind din întregul cumul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, iar însăși procedura de apreciere a probelor nu poate fi tratată și apreciată drept încălcare a drepturilor și libertăților părții vătămate și acest lucru nu poate constitui un viciu fundamental.

Totodată, instanța de apel a conchis privitor la corectitudinea concluziei instanței de fond referitor la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată

în privința inculpatului, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și atenuante prevăzute de art.76,77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Prin urmare, argumentele invocate de acuzatorul de stat privind blândețea pedepsei, cât și cele invocate de către partea apărării, precum că pedeapsa este prea aspră- instanța de apel le-a apreciat ca fiind neplauzibile.

Privitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a stabilit, că prima instanță a reținut ca fiind pertinente următoarele caracteristici ale inculpatului, care și-a recunoscut vina integral, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, manifestarea căinței sincere de cele comise, are la întreținere trei copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu este judecat, iar circumstanțele care ar agrava răspunderea inculpatului nefiind stabilite. Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond just și echitabil i-a stabilit inculpatului pedeapsa minimă prevăzută pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel a preluat argumentarea primei instanțe privind inaplicabilitatea la caz a prevederilor art.90 Cod penal, menționând că traficul de ființe umane este recunoscut pe plan internațional drept o infracțiune și o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului. Iar pentru Republica Moldova fenomenul traficului de ființe umane fiind o problemă actuală. Astfel, în vederea contracarării acestui fenomen, legislatorul a înăsprit pedepsele pentru infracțiunea de trafic de ființe umane. Astfel, în noul articol introdus în Codul penal – art.90/1 Cod penal, legiuitorul a reglementat expres că este interzisă chiar și suspendarea parțială a pedepsei închisorii în cazul infracțiunii prevăzute de art.165 Cod penal (art.90/1 alin.4 Cod penal), nemaivorbind de suspendarea totală a executării pedepsei închisorii conform art.90 Cod penal.

Referitor la alegațiile părții apărării precum că prejudiciul moral încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate ar fi unul exagerat și urmează a fi diminuat la un quantum echitabil, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și în acest sens a preluat concluziile primei instanțe care, reieșind din prevederile art.219 Cod de procedură penală, raportate la prevederile art.1398 alin.(1), 1422 alin.(1), 1423 alin.(1) Cod civil, a constatat existența raportului de cauzalitate între fapta inculpatului și existența prejudiciului moral, însă suma solicitată în calitate de daună morală în mărime de 100 000 lei este una exagerată și care depășește limita echitabilității. Astfel, instanța de fond echitabil și obiectiv a stabilit, că în dependența de suferințele fizice și psihice ale părții vătămate, de situația materială a inculpatului, încasarea quantumului prejudiciului moral în

sumă de 45 000 lei, în afară de suma de 4000 lei depusă de inculpat prin intermediul soției pe contul de depozit al instanței de judecată, adică în total suma de 49 000 lei, este echitabil și rezonabil în speța dată, iar restul acțiunii civile în partea încasării sumei prejudiciului moral corect a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, fiind corectă concluzia instanței de fond în partea respingerii acțiunii civile privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, ca fiind nejustificate și lipsite de un suport probator.

În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată suportate de stat în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă, în sumă de 21 014,34 în opinia instanței de apel este întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea încasării a acestor cheltuieli, cu dispunerea trecerii acestora în contul statului, și a reiterat că inculpatul are 3 copii minori la întreținere, a survenit intervenție chirurgicală, nu este angajat în câmpul muncii, iar plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

4. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare

- avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie aplicat art.90 Cod penal și stabilită pedeapsa minimă în privința lui Ibrian Vasile, totodată a solicitat respingerea acțiunii civile. În motivarea recursului, avocatul a indicat că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; -nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vina și sincer s-a căit de cele comise, recunoaște probele administrate la faza de urmărire penală și cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364/1 CPP, se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu este judecat, are la întreținere 4 copii (3 minori) fiind unicul întreținător al familiei, este o persoană bolnavă, fiind parte vătămată pe o cauză de tentativă de omor, se află la tratament în penitenciar, starea lui este gravă, a recuperat o parte de prejudiciu de 4000 lei; - circumstanțele descrise întrunesc toate condițiile pentru aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal; -instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, nu au ținut cont de prevederile art.75-77 Cod penal și anume, de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite.

-procurorul, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6, 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel din motivul că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în partea ce ține de pedeapsa aplicată, considerând-

o prea blândă și poziția de neîncasare a cheltuielilor judiciare fiind una incorectă, referindu-se repetat la aceleași motive expuse în pct.2 al prezentei decizii.

-avocatul Dinu Ostavciuc în interesele părții vătămate Veaceslav Voronet, care invocând prevederile art.427 alin.(1) p.5,6,10, 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărârilor instanțelor inferioare cu dispunerea rejudecării cauzei, în cazul în care eroarea judiciară nu va putea fi corectată de către instanța de recurs. În motivarea recursului, se invocă că prin faptul modificării învinuirii în sensul atenuării, i s-au încălcat drepturile părții vătămate, iar ținând cont de starea de sănătate a părții vătămate, procurorul era obligat să înainteze inculpatului învinuirea și în baza art.165 alin.(2) lit.g) Cod penal, însă examinarea cauzei s-a efectuat în baza doar a unei învinuiri, deși în ședința de judecată a fost înaintată a doua învinuire în baza art.165 alin.(1) Cod penal; - atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat eronat prevederile legii, deoarece ordonanța de punere sub învinuire a lui Ibrian V din 29.09.2017 a fost contestată în ședința de judecată și urma ca printr-o încheiere separată să admită sau să respingă plângerea apărării și să anuleze ordonanța de punere sub învinuire din 29.09.2017; - inculpatul, solicitând ca judecată să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, trebuia să recunoască săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a tuturor probelor administrate la etapa urmăririi penale, însă inculpatul nu a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la urmărire penală, astfel instanța era în imposibilitate să judece cazul în ordinea art.364/1 CPP.; - fapta inculpatului nu a fost încadrată corect, iar când s-a solicitat reluarea cercetării judecătorești pentru judecarea cauzei în procedura generală, instanța de fond nu s-a expus în aceasta privință; -în sentința este indicat că apărarea părții vătămate nu a participat în ședință, deși a fost citată legal, însă aspectele date nu corespund realității;

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Printre altele temei, în recursurile declarate s-a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

5.1. Cu privire la recursul procurorului, Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și criticând decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei și refuzului de a încasa cheltuielile judiciare în sumă de 21 014, 34 lei, suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă.

Astfel, examinând recursul declarat prin prisma legislației în vigoare și reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, sunt neîntemeiate. Or, potrivit prevederilor art.227 alin.(1) și (3), și art.229 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal apreciază critic argumentele privind soluția de neîncasare a cheltuielilor și le respinge ca nefondate, or, instanța de apel s-a expus argumentat asupra acestora, rezolvând just ca cheltuielile pentru extrădare să fie trecute în contul statului.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, și anume, reținând argumentarea instanțelor ierarhic-inferioare referitor la motivele respingerii solicitării privind încasarea cheltuielilor de extrădare, cum ar fi: faptul că inculpatul are 3 copii minori la întreținere, a suferit o intervenție chirurgicală, nu este angajat în câmpul muncii, iar plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Mai mult, Colegiul penal respinge argumentul procurorului privind obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat, datorită modificărilor operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin.(2) al art.143 Cod de procedură penală, or, acest alineat și acest articol se referă la cazurile când efectuarea expertizei judiciare este obligatorie, și nu are nici o tangență cu cazul din speță.

5.2. Cu referire la pedeapsa aplicată, Colegiul penal menționează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Contrar argumentelor recurentului, Colegiul penal constată că instanța de apel, la aprecierea corectitudinii individualizării pedepsei de către prima instanță, a reținut că instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și just individualizată, fiind luate în considerație principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu a fost judecat, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru faptele comise, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar circumstanțe care ar agrava răspunderea inculpatului nefiind stabilite.

5.3. Totodată, referitor la alegațiile avocatului privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, și anume: suspendării condiționate a pedepsei, Colegiul penal le respinge din considerentul că instanța de apel motivat

a statuat asupra faptului că scopul pedepsei penale în cauză nu va putea fi atins fără izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în acest sens concluziile primei instanțe fiind temeinice. Mai mult, instanțele ierarhic inferioare justificat au menționat că, în noul articol introdus în Codul penal – art.90¹ „*Condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare*” – legiuitorul a reglementat expres că este interzisă chiar și suspendarea parțială a pedepsei închisorii în cazul infracțiunii prevăzute de art.165 Cod Penal, nemaivorbind de suspendarea totală a executării pedepsei închisorii conform art.90 Cod penal.

Suplimentar, se constată că instanța de apel s-a expus argumentat și în privința alegerii procurorului privind necesitatea stabilirii de către instanța de apel a unei pedepsei mai aspre, or, instanța de apel just a considerat că, având în vedere durata examinării cauzei de către instanțele de fond, acestea având ocazia să examineze suficient de amănunțit personalitatea inculpatului, aplicându-i pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile legale.

În legătură cu constatările expuse, Colegiul penal apreciază critic alegația recurentului, prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de partea acuzării, or, după cum s-a menționat anterior, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și și-a motivat pe deplin concluziile sale, temeinic statuând asupra soluției adoptate.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

5.4. *Cu privire la recursul avocatului Mazur Svetlana în numele inculpatului,* Colegiul reține că, argumentarea privind individualizarea pedepsei și inaplicabilitatea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului este indicată *supra*. Totodată, din cele enunțate mai sus se constată că o altă pedeapsă decât cea stabilită este insuficientă și nu și-ar atinge scopul, deci, o pedeapsă mai blândă, din numărul celor prevăzute de Legea penală, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

5.5. *Cu privire la recursul avocatului Dinu Ostavciuc în numele părții vătămate Voroneț Veaceslav,*

Ceea ce ține de argumentele recurentului privind corectitudinea aplicării procedurii simplificate de examinare a cauzei, prevăzute de art.364/1 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide, că nu se atestă careva erori de drept prin faptul admiterii cererii depusă de inculpat privind examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, soluție menținută și de către instanța de apel, prin urmare urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat argumentul avocatului în numele părții vătămate potrivit cărui

instanța de fond urma să respingă cererea depusă de către inculpat privind examinarea cauzei în ordinea stabilită de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Mai mult, argumentul dat a fost dezbătut și de instanța de apel, care în decizia sa a indicat că, expunerea părții vătămate se limitează doar asupra admisibilității cererii cu dreptul de prezentare de noi probe, nepermițând privirea inculpatului de dreptul de examinare a cauzei în procedura simplificată de poziția părților vătămate asupra învinuirii, iar prezentarea de alte probe decât cele existente la dosar nu a fost solicitată de părțile vătămate. Totodată, prin prisma art.27 alin.(1), 101 alin.(3) Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat că, reprezentantul organului de urmărire penală și procurorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, că este neîntemeiat argumentul avocatului în numele părții vătămate privind ilegalitatea judecării cauzei penale pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Referitor la argumentul avocatului în numele părții vătămate, precum că instanța de judecată nu s-a expus asupra cererii privind reluarea cercetării judecătorești pentru judecarea cauzei în procedură generală, Colegiul relevă, că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 19.01.2018 (*f.d. 99 – verso*), cererea avocatului părții vătămate privind reluarea cercetării judecătorești și examinarea cauzei în procedură generală, a fost respinsă din motiv că cercetarea judecătorească nu a fost finisată, iar partea vătămată a avut posibilitate de a se prezenta în ședință și de a pune întrebări inculpatului. Prin urmare, acest argument în opinia Colegiului penal este unul neîntemeiat și urmează a fi respins.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului privind incorectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art.165 alin.(1) Cod penal, pe când urmau a fi calificate în baza art.165 alin.(2) Cod penal or, potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar potrivit art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurenții nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care

ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, avocatul Mazur Svetlana în interesele inculpatului, avocatul Ostavciuc Dinu în interesele părții vătămate Voroneț Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Ibrian Vasile**, ca vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie